

מ"ת 11248/04/15 - מדינת ישראל נגד מוחמד אלחוסני בואיה (עציר) אמין אבו ריח (עציר)

בית המשפט המחוזי בירושלים
לפני כב' השופט ד"ר יגאל מרזל

מ"ת 11248-04-15 מדינת ישראל נ' בואיה (עציר) ואח'

המבקשת:

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)

ע"י ב"כ עו"ד בני ליבסקינד

נגד

המשיבים:

1. מוחמד אלחוסני בואיה (עציר) ת.ז. 201596715

ע"י ב"כ עו"ד יהודה שושן

2. אמין אבו ריח (עציר) ת.ז. 853650075

ע"י ב"כ עו"ד נאשף דרוויש ואח'

החלטה

(בעניין המשיב 2)

1. לפניי בקשה למעצרו של המשיב 2 עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. כתב האישום שהוגש נגד המשיב (ונגד משיב 1) מייחס לו עבירות של התפרצות למקום מגורים; החזקת מכשירי פריצה; גניבה; סיכון חיי אנשים במזיד בנתיב תחבורה; הפרעה לשוטר במילוי תפקידו; וכניסה לישראל שלא כדין.

2. לפי כתב האישום, קשר המשיב 2 (תושב האזור) יחד עם משיב 1 ויחד עם אחרים קשר להתפרץ לדירות מגורים במהלך ליל הסדר בירושלים, ולגנוב מהן רכוש. הקשר מומש תוך שהמשיב 1 נהג ברכב טויוטה ואסף את יתר המעורבים, כאשר בהמשך הוא המתין ברכב בעוד האחרים פורצים לדירה. המשיב 2 ואחרים טיפסו על גדר המקיפה דירה, שברו סורג ונכנסו לדירה. הם לקחו מן הדירה חפצי ערך וחזרו לרכב שהמשיב 1 נהג בו כאמור, כאשר הארבעה החלו בנסיעה לכיוון כביש בגין. משיב 2 ישב מלפנים, ליד הנהג. לפי כתב האישום, נידת בילוש משטרתית שהבחינה ברכב החלה לעקוב אחריו. הרכב האיץ. השוטרים הפעילו סירנה וכרוזו למשיבים לעצור אך הרכב המשיך בנסיעה. במהלך המרדף סטה הרכב מנתיב לנתיב במהירות גבוהה כשהוא גורם לנהגים בכביש לסטות ממסלולם. שוטר אחר הקים מחסום על הכביש בהמשכו. תוך כדי כך השליכו משיב 2 והאחרים מהרכב תיקים תוך שהרכב ממשיך בנסיעה והרכב גם חוצה צומת רחובות באור אדום. המרדף נמשך כאשר הצטרף לו ג'יפ משטרתית עם כריזה ואורות דולקים, אלא שהרכב שבו המשיב 2 (והמשיב 1 נוהג אותו) המשיך לנסוע, חצה צומת נוספת באור אדום כאשר נהגים אחרים נאלצים לבלום בפתאומיות. עם צמצום הפער בין רכב המשטרה לרכב, סטה הרכב ופגע בג'יפ המשטרתית. שני הרכבים נעצרו כתוצאה מכך ושני נוסעים ברכב נמלטו מן המקום.

עמוד 1

ומשיגשו השוטרים אל הטיוטה שנהג המשיב 1 ועצרו את המשיבים, ניסה משיב 2 להימלט מחלון הרכב. לפי כתב האישום כתוצאה מן המעשים נגרם נזק הן לדירה, הן לג'יפ משטרתי והן לרכב בילוש אחר.

3. בדיון שהתקיים לפניי ביום 14.5.2015, הסכים ב"כ המשיב 2 לכך שקיימות ראיות לכאורה. זאת, בשים לב לכך שבחומר החקירה שנמסר לו יש חוות דעת של טביעת נעל הממוקמת במקום ההתפרצות. הוסכם גם בעניין קיומן של ראיות לכאורה בעבירה של סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה למרות שב"כ המשיב 2 ציין שלא בטוח שבסופו של יום אפשר יהיה להרשיע את המשיב 2 בסיכון חיי אדם כמבצע בצוואת ומשעה שלא הוא היה הנהג. בכל הקשור לעילת המעצר, נטען שהיא נמצאת ברף התחתון והיא לא מחייבת מעצר. עיקר הטיעון בדיון התמקד בבקשה לשלוח את המשיב 2 לקבלת תסקיר של שירות המבחן למרות שהוא תושב האזור. בעניין זה נטען שמדובר במשיב שעבר תאונה קשה והוא פגוע בראשו, וזאת גם מהיכרות אישית של בא כוחו את המשיב מהליך קודם. ב"כ המשיב הפנה גם לפסיקה התומכת לטענתו בכך שגם בנסיבות מעין אלה יש מקום לבחינת חלופת מעצר ועל דרך של קבלת תסקיר. ובכל הקשור לחלופה המוצעת, צוין שלפי מידע שנמסר מהמשפחה של המשיב 2, קיימת חלופת מעצר בבית צפפא או באבו גוש.

4. לאחר שעניתי במכלול החומר שלפניי ושמעתי את טענות ב"כ הצדדים, מסקנתי היא שבנסיבות העניין אין מקום להורות על קבלת תסקיר של שירות המבחן וגם אין מקום לחלופת מעצר ודינו של המשיב 2 למעצר עד לתום ההליכים נגדו.

5. כעולה מפסיקת בית המשפט העליון, שאותה הזכרתי גם בענייניו של המשיב 1 שנעצר עד לתום ההליכים בהחלטתי מיום 19.5.2015, נקודת המוצא היא בעבירות מעין אלה שעניין בריחה מן המשטרה בנהיגה פראית ומופקרת המסכנת את חייהם של עוברי אורח - היא של מעצר ככלל עד לתום ההליכים המשפטיים (ראו בש"פ 2754/14; בש"פ 3255/13; בש"פ 7718/12; בש"פ 7149/12). בשונה מענייניו של המשיב 1, שהיה נעדר עבר פלילי (ושהתבקש תסקיר בעניינו) הרי שהמשיב 2 מושא הבקשה שלפניי הוא גם תושב האזור ויש לו גם עבר פלילי מכביד. הוא נשא בעונו מאסר בפועל והוטל עליו גם מאסר על תנאי. ב"כ המשיב הסכים שקיימת עילת מעצר, אך לא מצאתי מקום לקבל את הטענה שלפיה מדובר בעילת מעצר שנמצאת ברף התחתון. זאת נוכח המסוכנות הרבה העולה מאופן הבריחה של המשיבים והמרדף המשטרתי שמתואר בכתב האישום. לא רק עצם ההימלטות מן השוטרים מקימה קושי במתן אומן בשחרור לחלופה, אלא גם נסיון ההימלטות הספציפי של המשיב 2 בעת שהרכב עצמו עמד והשוטרים ביקשו לתפוס אותו ברכב. לכך מצטרף כאמור גם העבר הפלילי המכביד (הכולל הרשעה בעבירות של קשירת קשר לעשות פשע; התפרצות למקום מגורים; גניבה; וכניסה לישראל שלא כחוק בשלוש הרשעות קודמות ונפרדות וכן ריצוי עונשי מאסר). לכך מצטרפת כאמור גם העובדה שמדובר בתושב האזור.

6. בכל הקשור במצב רפואי מיוחד כביכול של המשיב 2, הרי שעניין זה נטען בכלליות בטיעון שהיה לפניי. כאשר נשאל ב"כ המשיב בעניין תיעוד רפואי בתמיכה לנטען, טען ב"כ המשיב שבשל טעות הוא לא הביא לבית המשפט את המסמכים הרפואיים הנדרשים. למרות החלטתי מאותו היום (14.5.2015) לא הוגש התיעוד למרות אורכה שניתנה לשם כך. במצב דברים זה, ניתן לומר ולקבוע שלמעשה לבד מטענות כלליות, אין לפניי בית

המשפט כל ביסוס לטענה שלפיה בשל מצב מיוחד זה או אחר של המשיב 2 יש הצדקה לקבלת תסקיר של שירות המבחן חרף כל האמור לעיל. ויודגש, שנושא מצבו הרפואי כביכול, בדגש על המצב הפסיכיאטרי של המשיב 2, עלה בדיונים שלפני עוד מתחילתם. בדיון המעצר הראשון הוצג לבית המשפט תיעוד רפואי המתייחס לחודש ספטמבר 2014 שגם ממנו לא עלתה בעיה מיוחדת באותה העת. אך למרות זאת וכפי שהתבקש בידי בא כוחו, נשלח המשיב 2 לבדיקה של הפסיכיאטר המחוזי. הפסיכיאטר המחוזי מצא שהמשיב 2 כשיר לעמוד לדין והוא אחראי על מעשיו. צוין בחוות הדעת (מיום 29.4.2015) שלא הוצג כל מסמך רפואי הקשור לתאונה ולפגיעת ראש שעליה מדווח הנבדק ובבדיקה אין רושם שהנבדק סובל מפגיעה אורגנית מאסיבית כמו איבוד זכרון או התנהגות חסרת שליטה. "הנבדק מרוכז וקוהרנטי והתמצאותו מלאה". ויוסף, שלפני הפסיכיאטר המחוזי עמד גם תיעוד מיום 12.4.2015 של בדיקה רפואית שנערכה למשיב (בידי ד"ר רודלמן) שציינה שמדובר במטופל במצב נפשי יציב. בשל מכלול נתונים אלה, לא מצאתי בטענה למצב רפואי מיוחד כביכול, כמצדיקה היעדרות לבקשת בא כוחו לעניין בקשת תסקיר של שירות המבחן.

7. בשל מכלול טעמים אלה, מסקנתי היא שנסיבות המקרה, ובעיקרן המסוכנות העולה מן המשיב וכן החשש להימלטות מזה, והקושי לתת בו אמון כמו גם העבר הפלילי המכביד מזה, מביאות להצדקת הותרתו של המשיב 2 במעצר עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו בלא מקום לשחררו לחלופת מעצר.

8. אני מורה אפוא על מעצרו של המשיב 2 עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

9. חומר החקירה מושב לב"כ המבקשת.

ניתנה היום, ז' סיוון תשע"ה, 25 מאי 2015, במעמד ב"כ המבקשת, המשיב 2 וסניגורו ומתורגמן בית המשפט לערבית.